

Pagh: Jeg ønsker i Tilslutning til, hvad der allerede er udtalt fra flere Sider, at udtale min Glæde over, at det ved dette Lovforslags 3die Behandling i Folketinget er lykkedes at opnaa Enighed om, at Timelærervirksomhed bliver medtaget ved Anciennetetsberegningen i det Omfang, som Loven af 24de Marts 1899 maatte hjemle. Men jeg kunde ønske, at man var gaaet noget videre og havde medtaget ogsaa Lærere, som, inden de opnaa fast Ansættelse, have haft Konstitution. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til i dette Forhold at foretrække Timelærervirksomhed fremfor Lærervirksomhed, der er udøvet ved Konstitution, idet jeg, som allerede udtalt af et af de ærede Medlemmer, finder, at Konstitution staar fast Ansættelse meget nærmere end Timelærervirksomhed.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskud fra Statens Side til private Skoler ønsker jeg at udtale, at det kan være et Spørgsmaal, om det overhovedet er rigtigt, at Staten yder Tilskud til denne Skolevirksomhed, der paa en vis Maade konkurrerer med den offentlige Skole, men naar der overhovedet gives en saadan Bevilling, kan jeg ikke skønne, at der er nogen som helst Grund til at unddrage saadanne Skoler, der ere i en Købstad, en lignende Støtte som den, Skoler af samme Art paa Landet faa. Jeg vil i saa Henseende støtte den Henstilling, som er fremkommen fra det ærede 3die Medlem for 6. Kreds (J. Pedersen), idet jeg tillige vil gøre opmærksom paa, at der er adskillige Købstæder, som have saa store Markdistrikter, at disse Distrikter maaske i mange Tilfælde kunne gøre Brug netop af en saadan privat Skole til at afhjælpe de Ulemper, som ere forbundne med, at Beboerne bo meget spredt.

P. G. C. Jensen: Ogsaa jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets § 8 Litra b. Det er meddelt mig, at da man forhandlede om Skoleloven, blev der indsat en Bestemmelse om Konstitutions- og Timelærervirksomheds Medregning ved Anciennetet af den Grund, at der skulde være Kommuner i Landet, hvor man søgte at trække det ud med Besættelsen af Embederne saa længe som muligt, og hvor man i Stedet for at skynde sig med at faa fast ansatte Lærere holdt Timelærere i store Maader og flere Aar igennem. Paa Grund deraf, siger man, vedtog man at indsætte i det daværende Lovforslag en Bestemmelse om, at Timelærer-

virksomhed skulde medregnes ved Lønningstillæggets Beregning, for saa vidt som vedkommende allerede havde arbejdet i det for en fast ansat Lærer fulde normerede Timeantal. Om det nu var en rigtig Maade at ordne det paa eller ej, skal jeg ikke nærmere komme ind paa — jeg tror jo nok, der var en anden Vej, ad hvilken man kunde have modarbejdet saadanne Bestræbelser hos Kommunerne for at undgaa at komme med de faste Ansættelser saa hurtigt som muligt. Man kunde f. Eks. have sagt, at kun en meget lille Brøkdel af Embederne overhovedet maatte besættes paa anden Maade end med fast ansatte Lærere. Derved skal jeg dog ikke opholde mig, men saa meget er vist, forekommer det mig, at naar man valgte den Vej, som man har valgt, maa det erkendes, at man derved har vakt en berettiget Forventning hos de Lærere, om hvem Bestemmelsen gælder, en berettiget Forventning om visse Fordele, og det forekommer mig, at de Forventninger, man saaledes har vakt, ikke ere blevne opfyldte fra Administrationens Side. Det er allerede fremhævet af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at der har været forskellige Opfattelser af, hvorledes Bestemmelsen i den vedkommende Paragraf, § 23 i Loven af 1899, skal forstaaes, og at navnlig Administrationen har en Opfattelse deraf, som ikke er i Timelærernes Favør, medens derimod Domstolene have truffet en Afgørelse, som gaar Ministeren imod og altsaa giver Lærerne Medhold. Denne Sag er imidlertid endnu ikke endt. Jeg har ikke noget med den at gøre, vil jeg blot indskyde, men den er for Tiden under Appel til Højesteret. For mig staar det saaledes, at Lovordet i § 23 bestemt gaar ud paa, at Konstitutionstiden kun skal medregnes, naar Konstitutionen efterfølges af fast Ansættelse i samme Embede, idet der staar: „Konstitution i Embedet“, hvilket maa betyde det Embede, hvori vedkommende har været konstitueret. Men noget tilsvarende findes aldeles ikke i den umiddelbart efterfølgende Sætning om Timelærerne. Der er altsaa en afgjort Forskel i Lovordet mellem Bestemmelserne om, hvad der skal gælde for de konstituerede, og hvad der skal gælde for Timelærerne, og der staar navnlig ikke for Timelærerne nogen Begrænsning med Hensyn til, at det skal være ved samme Skole. Det er derved, mener jeg, at der er vakt en Forhaabning hos Timelærerne, som have læst det fuldt normerede ugentlige Timeantal, om, at den Tid, de saaledes have virket